

ผลการประเมินบทความ
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
ประจำปี 2563

รหัสบทความ NACHSL-2019_O_92

บทความเรื่อง : ตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง หลังกาแดง, ไอ้ฟัก และไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2

แนวทางการแก้ไข

1. บทคัดย่อ / Abstract

- 1.1 การอ้างอิง นาม-ปี ควรใช้เป็นแนวทางเดียวกัน
- 1.2 ควรระวังเรื่องการพิมพ์และการสะกดคำ
- 1.3 การวิเคราะห์ของผู้วิจัยทั้ง 4 หัวข้อ ลองพิจารณาอีกครั้งว่า บางหัวข้ออาจมีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้ประเด็นที่วิเคราะห์ไม่ชัดเจน (บางหัวข้อมีเนื้อหาใกล้เคียงกัน)
- 1.4 ลำดับความคิดเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเนื้อหาบางส่วนอ่านแล้วขาดความเชื่อมโยง ไม่เป็นเหตุเป็นผล
- 1.5 เพิ่ม Email ของอาจารย์เข้าไปในบทความด้วย เพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา

2. บทนำ

แก้ไขเรื่องการสะกดคำให้ถูกต้อง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ปรับเปลี่ยนภาษาที่ใช้ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

4. การทบทวนวรรณกรรม

-ไม่มี-

5. วิธีดำเนินการวิจัย

-ไม่มี-

6. ผลการวิจัย

แก้ไขเนื้อหาของบทความให้กระชับและได้ใจความ ปรับการใช้ภาษา

7. อภิปรายผล

ดูเรื่องการสะกดคำให้ถูกต้อง การอภิปรายน่าจะเรียงลำดับไปตามผลของการวิจัย

8. ข้อเสนอแนะ

-ไม่มี-

9. เอกสารอ้างอิง

9.1 ตรวจสอบและแก้ไขการเขียนอ้างอิงให้เป็นไปตามหลักของ APA ปรับปรุงครั้งที่ 6 ตามแบบฟอร์มการเขียนบทความในเว็บไซต์

9.2 เอกสารอ้างอิงน้อยเกินไป ทำให้ประเด็นที่นำมาวิเคราะห์ขาดมุมมองที่แตกต่าง จำทำให้ผลการวิจัยมีเนื้อหาซ้ำซ้อน

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบการอ้างอิงและการเขียนเอกสารอ้างอิง ตรวจสอบการใช้ภาษา (การสะกดคำ เอกภาพและสัมพันธภาพในงานเขียน)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โทร. 0 2160 1280

Email: natcon_hs@ssru.ac.th

<http://conference.ssru.ac.th/fhs2019>

ตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง หลังกาแดง,
ไอ้ฟัก และไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพเสนอตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทยจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ หลังกาแดง, ไอ้ฟัก และไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2

ผลการศึกษาพบว่าการนำเสนอตัวละคร “คนบ้า” ในลักษณะที่หลากหลาย โดยนำเสนอลักษณะพฤติกรรมการแสดงออก ได้แก่ การแสดงออกทางร่างกายของตัวละคร “คนบ้า” ในด้านการแต่งกาย และแต่งหน้า การแสดงออกทางการกระทำหรือคำพูดซึ่งแตกต่างจากตัวละครที่เป็นคนปกติ การนำเสนอคนบ้ากับมิติทางเพศ ได้แก่ คนบ้าที่เป็นเพศหญิงภายใต้กรอบของสังคม คนบ้าที่เป็นเพศชายภายใต้กรอบของสังคม นำเสนอเรื่องการกีดกัน “คนบ้า” ออกจากสังคม ได้แก่ การกีดกันตัวละคร “คนบ้า” จากครอบครัว การกีดกันตัวละคร “คนบ้า” จากกลุ่มเพื่อน กีดกันตัวละคร “คนบ้า” จากชุมชน และการนำเสนอทัศนคติที่มีต่อ “คนบ้า” ได้แก่ “คนบ้า” ในฐานะผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาอาการ “คนบ้า” เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของสังคม “คนบ้า” ในฐานะเพื่อนมนุษย์กับคนปกติ “คนบ้า” ในฐานะคนรักกับคนปกติ

คำสำคัญ: คนบ้า, คนปกติ, ภาพเสนอ, ภาพยนตร์ไทย

เลือกใช้คำในวัตถุประสงค์ให้เหมาะสม
(ควรใช้คำจำกัดความ)

- การอ้างชื่อ นาม-ป่ ควรใช้ให้เป็นแนวทางเดียวกัน
- ควรระวังเรื่องการพิมพ์และการสะกดคำ
- การวิเคราะห์ของนักวิจัยทั้ง 4 นักวิจัย ลงข้อสรุปว่า
บทหนังอาจมีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้ประเด็นที่วิเคราะห์
ไม่ชัดเจน (บทหนังอาจมีเนื้อหาใกล้เคียงกัน)
- การลำดับความสำคัญเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเนื้อหาบทหนัง
อ่านแล้วเกิดความเข้าใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดด้านสิทธิเสรีภาพทางความคิดและยกระดับชีวิตของบุคคลมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากความพยายามของชนชั้นปกครองในสังคมที่มีการดำเนินนโยบายการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ นโยบายขับเคลื่อนทางการศึกษา และนโยบายการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม แต่ทว่าก็ยังไม่ครอบคลุมและยังผลไปยังกลุ่มคนส่วนน้อยที่มีอยู่ในสังคมเท่าที่ควรนัก เมื่อพิจารณาในมุมมองของความเป็นจริง บุคคลที่มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ผิดแผกแปลกแยกออกไปจากคนในสังคม อย่างคนชายขอบ กลุ่มเพศสภาพที่แปลกแยกและแสดงออกถึงลักษณะอาการ ความบ้า ที่ปรากฏในสังคม ซึ่งสังคมยังให้ความหมายกับสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งที่แปลกประหลาด ผิดแผกแตกต่างหรือเป็นส่วนเกินทางวัฒนธรรมที่ดีงาม เป็นสิ่งหนึ่งที่บุคคลพยายามหลีกเลี่ยง และไม่ให้การยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าของสังคม แม้ว่าบุคคลนั้นได้สร้างผลประโยชน์หรือไม่ได้สร้างความเดือดร้อนใด ๆ ต่อสังคมโดยก็ตาม

ความบ้ายังมีปรากฏในสังคมปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรมในรูปแบบชีวิตประจำวันและรูปแบบของ “ภาพยนตร์” ซึ่งทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการนำเสนอเรื่องราวที่สัมพันธ์กันระหว่างภาพยนตร์กับภาวะที่เกิดขึ้นต่อคนกลุ่มหนึ่งในฐานะภาพแทนสังคม และการประกอบการสร้างความจริงของมนุษย์ และมีการนำเสนอเรื่องราวของมนุษย์หลากหลายรูปแบบ การนำเสนอภาพยนตร์บางประเภท ยังมีการแฝงแนวความรู้สึกรักใคร่ที่มีผลต่อการแสดงออก ทั้งทางพฤติกรรมและจิตใจของมนุษย์ เพื่อให้ผู้รับชมภาพยนตร์ นำข้อคิดที่ได้ไปปรับเปลี่ยนทัศนคติความคิดและจัดการกับความเข้าใจของตนที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง

การนำเสนอภาพยนตร์ผ่านเรื่องราวและตัวละครนั้น เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการกระทำระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันเอง ที่กำหนดบทบาทและพื้นที่เพื่อแบ่งแยกระหว่างความผิดปกติหรือความบ้าออกจากสังคม ซึ่งขัดแย้งกับหลักการแห่งสิทธิและเสรีภาพทางความคิดและการปฏิบัติตนของบุคคลนั้น ๆ ที่ควรจะได้รับอย่างคนทั่วไป จึงเป็นที่น่าสนใจว่า ตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทยเรื่องหลังคาแดง ไร่ฟัก และไต้หวัน... เดอะซีรีส์ภาค 2 นี้ จะเป็นส่วนหนึ่งในการสะท้อนความคิดและความรู้สึกของคนบ้าในอีกด้านหนึ่งที่เกิดขึ้นทั้งทางพฤติกรรมและจิตใจของกลุ่มคนเหล่านี้ให้กับคนในสังคมได้รับทราบ

วัตถุประสงค์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพแทนตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทยเรื่องหลังคาแดง ไร่ฟักและเรื่องไต้หวัน...เดอะซีรีส์ภาค 2

การทบทวนวรรณกรรม

จากงานศึกษาของวันเพ็ญ บงกชสลิธ ได้กล่าวไว้ว่า ความบ้าเป็นที่ปรากฏไปทั่วโลกในรูปแบบความเชื่อของแต่ละยุคแต่ละรูปแบบแล้วต่อมาก็ได้มีผู้ที่มีหลักทฤษฎีในการหาเหตุผลมาประกอบและมีความน่าเชื่อถือนั้นก็คือเรอเน เดการ์ต (Rene Descartes) เป็นผู้ปฏิบัติแนวคิดที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์มากกว่าสิ่งที่ถูกกล่าวถึงอย่างเลื่อนลอย อย่างเช่น อำนาจเหนือธรรมชาติ ปีศาจ ซาดาน แม่มดพ่อมดที่ไม่มีใครสามารถปฏิเสธแนวคิดของเขาได้ ซึ่งเดการ์ตได้ทบทวนการศึกษาผ่านหลักการเช่นเดียวกันกับทางคณิตศาสตร์ที่เขาเคยศึกษามา โดยเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นภายใต้ความเป็นเหตุเป็นผลและเชื่อว่าเราสามารถหาคำตอบให้กับสิ่งเหล่านั้นได้ ภายใต้ทฤษฎีแม่บทของเขาที่เรียกว่า “ฉันคิด ดังนั้นฉันจึงมีตัวตน” โดยใช้หลักการ 4 ข้อนั่นก็คืออย่าเชื่อว่าสิ่งใดคือความจริงจนกว่าสิ่งนั้นจะปราศจากข้อสงสัย แยกปัญหาออกเพื่อการวิเคราะห์ที่กระจ่าง พิจารณาจากปัญหาที่เล็กไปสู่ปัญหาที่ใหญ่ขึ้น และสุดท้ายคือการตรวจสอบสิ่งที่ได้ทั้งหมดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของวันเพ็ญ บงกชสลิธ (ม.ป.ป:20-25) ที่ได้คำตอบที่แน่นอนมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น

เพราะเจ้ามีจริงหรือไม่ ปิศาจและแม่มดมีตัวตนอย่างไร ซึ่งแนวคิดของเดการ์ตนั้นปฏิเสธความคิดและความเชื่อทางตำนาน ศาสนาที่มีมาแต่เดิมจนหมดสิ้นภายใต้การปฏิวัติแนวคิดนี้ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากส่งผลให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับงานเขียนของ อีริคฮุท บุนยุมิ (2551:12) กล่าวว่ายุคสมัยที่กำลังเข้าสู่ความเป็นปัจจุบัน เป็นสมัยใหม่มากขึ้นความคิดเดิมในอดีตหลงเหลืออยู่บ้างแต่ไม่ได้มีความชัดเจนอย่างเมื่อก่อน เนื่องจากโลกมีความเป็นเหตุเป็นผลและมีความเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น เมื่อเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยที่เกิดปรากฏการณ์ทางการเมือง ความคิดใหม่ ๆ จึงค่อย ๆ เกิดขึ้น ซึ่งมีบุคคลสำคัญปรากฏขึ้นในช่วงนี้หลายคน อาทิ (อิมม์ฮอบส์ (Thomas Hobbes) สะท้อนแนวคิดความเป็นสาธารณนิยม คนหนึ่ง เป็นต้น สะท้อนแนวคิดทางอภิปราย เป็นต้น หลังจากนั้นจึงเข้าสู่ยุคความคิดที่เป็นสมัยใหม่มากขึ้นนั่นก็คือ แนวคิดของ มิเชลล์ ฟูโกต์ นักปรัชญาชาวฝรั่งเศสที่ทำการศึกษาปัญหาความบ้าและความผิดปกติแตกต่างของบุคคลที่ซ่อนอยู่ภายใต้กลไกอันสลับซับซ้อน โดยศึกษาผ่านภาพสะท้อนของช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ โดยมีการวิเคราะห์และหาคำตอบภายใต้สิ่งที่เขาเรียกว่าวาทกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขทางด้านแนวคิดแขนงต่าง ๆ รวมไปถึงหลักปรัชญาที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดที่เกิดขึ้นกับสังคม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ มิเชลล์ ฟูโกต์ และนำมาใช้วิเคราะห์ตัวบทในการศึกษาครั้งนี้ การศึกษาโดยการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ มิเชลล์ ฟูโกต์ (คีตา บุญพานิช 2558:3-10) พบว่าแท้จริงแล้ว ความบ้า นั้นคืออาการป่วยทางจิตที่เกิดจากสังคม ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งผู้ที่มีอาการผิดปกตินั้นได้แสดงออกทางด้านอารมณ์ ความคิดความรู้สึก และการถ่ายทอดออกสู่ลักษณะภายนอกให้คนปกติที่เป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ทั่วไปได้เห็น จนทำให้เกิดการแบ่งแยกบริเวณระหว่างกลุ่มคนปกติและคนผิดปกติ โดยมีการสร้างสถานกักกัน Hospital General เพื่อจำกัดบริเวณของกลุ่มคนผิดปกติออกจากสังคมที่เรียกตัวเองว่าปกติ และเมื่อสถานกักกันสิ้นสุดลง ก็ได้มีสถานที่ที่เป็นเสมือนชั่วคราวขังเกิดขึ้นนั่นก็คือ Bicetre Hospital ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อทำการรักษา ความบ้า หรือผู้ที่มีอาการผิดปกติทางระบบประสาทด้วยวิธีการทางแพทย์หรือที่รู้จักกันในชื่อของ การรักษาทางจิตเวช โดยมีการรักษาผู้ป่วยอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการสมัยใหม่ ภายใต้การร่วมมือกันของ ฟิสิลิป ปิเนล (Philippe Pinel) นักฟิสิกส์ชาวฝรั่งเศส และ ซามูเอลเอลดุก (Samuel Tuke) สาธุชนผู้เคร่งศาสนาชาวอังกฤษ ดังที่ คีตา บุญพานิช (2558) ได้กล่าวไว้จากการศึกษา ความบ้า ตั้งแต่ประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบันนั้น จะเห็นได้ว่าความบ้า ปรากฏชัดในทุกหนทุกแห่งของอดีต ซึ่งแล้วแต่ระยะเวลาในช่วงนั้นที่ความบ้าจะแสดงออกมาในรูปแบบใด หรือใครกลุ่มใดให้ความสนใจ เมื่อเทียบกันให้ชัดเจนมากขึ้น ดังเช่นหากมองย้อนกลับเมื่อช่วงยุคก่อนประวัติศาสตร์ถึงช่วงศตวรรษที่ 18 ความบ้า ถูกมองในรูปแบบของความเชื่อ ตำนาน เรื่องราว รวมไปถึงพลังเหนือธรรมชาติ ซึ่งผ่านการแสดงออกทั้งภายในและภายนอกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งภายใต้อำนาจความคิดของกลุ่มคน ศาสนา สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในเวลาต่อมา ความบ้า กลับปรากฏขึ้นอีกครั้งในรูปแบบของสภาวะทางจิต ความผิดปกติของระบบประสาท ที่มีการรักษาและให้ความสนใจด้วยวิธีการทางการแพทย์มากกว่าที่จะเป็นการกักขัง ทารุณด้วยวิธีการที่โหดเหี้ยมดังเช่นในอดีต ปัจจุบันแม้โรงพยาบาลจิตเวชจะให้สัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงการกักขังผู้ป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาลนั้นจะได้รับการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่องแม้ในอดีตจะแสดงออกในเชิงลบก็ตาม แท้จริงแล้วความบ้าที่แสดงออกชัดเจนขึ้นในปัจจุบันก็ยังสรุปไม่ได้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้คนให้การยอมรับแต่อย่างใด บ้างยังถูกกีดกันออกจากสังคมด้วยเหตุผลบางประการ บ้างก็ถูกดูแลรักษาอย่างดีในเชิงของการรักษาทางการแพทย์ด้วยเหตุผลทางมนุษยธรรม ตัวอย่างงานวิจัยที่ศึกษากรณีคนบ้าอย่างเห็นได้ชัดเจนนี้อาจเป็นงานวิจัยของเจนใจ ปุณโณปถัมภ์ (2007) ศึกษาเรื่อง “ความบ้าที่เป็นอาการของสังคมอเมริกัน ในนวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 20 โดยศึกษาจาก เดอะซาวนด์แอนด์เดอะฟีวรี ของวิลเลียม ฟอล์กเนอร์, แคทซ์-22 ของโจเซฟ เฮลเลอร์ และวัน ฟลู โอเวอร์ เดอะคูกูส์ เนสต์ ของเคน คีซี” เป็นการวิจัยที่ศึกษาความเป็นไประหว่างความสัมพันธ์ของ ความบ้า ในวัฒนธรรมและสังคมอเมริกัน จากนวนิยายสามเรื่องในศตวรรษที่

20 ได้แก่ เดอะซาวนด์แอนด์เดอะพิวรี ของวิลเลียม ฟอล์กเนอร์, แคท-22 ของโจเซฟ เฮลเลอร์ และวัน ฟลูโอเวอร์ เดอะ คูกูส์ เนสต์ ของเคน คีซี ซึ่งเสนอให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนบริบทการใช้วาทกรรมในความเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยของชาวอเมริกัน ซึ่งมีผลอย่างชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงไปของ ความบ้า ที่มีผลมาจากการตีความ การนิยาม และความเข้าใจของคนในสังคมส่วนใหญ่ และการวิจัยในครั้งนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึง ความบ้า ที่กลับมามีบทบาทในสังคมอเมริกาอีกครั้ง หลังจากถูกกีดกัน จำกัด และถูกกีดกันออกไปจากสังคมตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 60 ซึ่งการกลับมามีบทบาทสำคัญอีกครั้งนั้นส่งผลให้แนวคิดของฟูโกต์ ที่กล่าวถึง ความบ้า ที่ว่าความบ้านั้นมีใช้อย่างกว้างขวางหรือจิตใจที่มีผลจากความเจ็บป่วย แต่เป็นเพียงอุปทานและกรอบทางความคิดภายใต้กลไกของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน โดยเป็นสังคมตัดสินและสร้างข้อจำกัดขึ้นเพื่อแบ่งแยกและกีดกันกลุ่มคนบางกลุ่มที่ดูผิดแปลกให้ออกไปจากการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยงานวิจัยชิ้นนี้ได้ตั้งข้อสงสัยว่า ความบ้า ในช่วงเวลาที่ผ่านมาในอดีตนั้นเป็นสิ่งที่ถูกจำกัดไว้เพื่อให้คนบางกลุ่มในสังคมที่มีการแสดงออกพฤติกรรมบางประการที่แตกต่างไปจากคนปกติในการสื่อสารหรือเป็นอันตรายต่อสังคม แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างที่หาคำตอบไม่ได้ในความเป็นอเมริกันร่วมสมัย ความบ้า หรือสภาวะทางจิต ที่เคยไร้ตัวตนนั้น ได้กลับมามีบทบาทอีกครั้งในรูปแบบการสะท้อนผ่านกระแสนิยมของผลงานอย่างนวนิยายและภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผู้คนจำนวนมากที่กล้าออกมายอมรับในความผิดปกติทางจิตของตนเองให้มีการรักษาบำบัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไปของ ความบ้า ที่มีการสร้างบริบทแตกต่างไปจากอดีตหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมไปถึงวัฒนธรรมของความเป็นอเมริกันร่วมสมัยที่สร้างปรากฏการณ์ที่ถูกกีดกันของความบ้าซึ่งไร้ตัวตนในอดีตให้กลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลปฐมภูมิ คือ ภาพยนตร์ไทยเรื่องหลังคาแดง, ไอ้ฟัก และไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2

1. ศึกษาค้นคว้าความรู้จากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อทำความเข้าใจและต่อยอดการวิเคราะห์ตัวบท
2. วิเคราะห์ข้อมูล ศึกษารวบรวมข้อมูลภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ “ความบ้า” และมีตัวละคร “คนบ้า” และศึกษาแนวคิดเรื่อง “ความบ้า” จากนักคิด นักทฤษฎีต่าง ๆ จากนั้นคัดเลือกภาพยนตร์ที่นำมาศึกษา “คนบ้า” ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย โดยใช้เกณฑ์คือ ภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง ได้มีการนำเสนอตัวละครคนบ้าเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในเรื่องทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นการนำเสนอตัวละครคนบ้าในทุกมิติ ซึ่งเป็นลักษณะอาการของคนบ้าที่เกิดขึ้นจริงภายในสังคม
3. นำเสนอการวิเคราะห์ตัวละคร “คนบ้า” ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยในเชิงพรรณนากล่าวคือ การยกตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในภาพยนตร์ จากนั้นจึงสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์เรื่องหลังคาแดง, ไอ้ฟักและไต่บ้าน... เดอะซีรีส์ภาค 2 พบว่ามีการนำเสนอ ดังนี้

1. ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกของ “คนบ้า”

ภาพยนตร์มีการนำเสนอ “ความบ้า” ผ่านตัวละคร โดยแสดงออกผ่านพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ลักษณะพฤติกรรมภายนอกอาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะทางกายภาพของคนบ้าที่แสดงออกมาสู่สายตาของคนทั่วไปได้เห็น อย่างเช่น การแต่งกาย การแต่งหน้า แม้กระทั่งการแสดงออกทางการกระทำหรือทางคำพูดผ่านบทสนทนาที่ผ่านระบบความคิดในแบบของคนที่ถูกเรียกว่าเป็นคนบ้า ซึ่งมีความผิดแปลกไปจากคนปกติทั่วไปในสังคม คือ การแสดงออกทางการแต่งกาย ภาพยนตร์มีการนำเสนอ “คนบ้า” ผ่านการแต่งกายซึ่งประกอบไปด้วย การสวมชุดแปลกประหลาดที่มาจากความชอบของตัวละครคนบ้า การแต่งกายที่บ่งบอกถึงชนชั้นทางสังคมของคนบ้า การแต่งหน้าของตัวละครคนบ้าเพศหญิง ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง หลังคาแดง, ไข้ฟักและไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2 ตัวอย่างเช่น เรื่องไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2 ปรากฏในตัวละคร “โรเบิร์ต” ตัวละครคนบ้าเพศชายที่แต่งกายสกปรก สวมใส่เสื้อผ้าขาดๆ ทั้งนี้เป็นการนำเสนอคนบ้าผ่านชนชั้นของคนบ้าที่มีในสังคม กล่าวคือคนบ้าเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เขาไม่สามารถเลือกชุดหรือมีกำลังในการซื้อเสื้อผ้ามาเปลี่ยนจากเดิมที่สวมใส่อยู่ก็เป็นได้ นอกจากนั้นยังมีเนื้อ ตัวมอมแมม ทรงผมรุงรัง ที่เป็นภาพลักษณ์ปรากฏสู่คนภายนอกและกลายเป็นที่ไม่น่าเข้าหาหรือเข้าใกล้ นอกจากนี้ยังมีการแสดงออกทางการกระทำหรือคำพูด โดยภาพยนตร์มีการนำเสนอ “คนบ้า” ผ่านการกระทำของตัวละครคนบ้าทั้ง 3 เรื่อง ซึ่งการกระทำของตัวละครเน้นไปที่การแสดงออกว่าคนบ้าที่แตกต่างไปจากผู้คนปกติโดยสิ้นเชิง ทางด้านการแพทย์ถือว่าเป็นลักษณะอาการการแสดงออกของผู้ที่มีอาการผิดปกติทางสมองหรือเจ็บป่วยจากการเป็นโรคจิตเวช จะหายขาดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการรักษาทางการแพทย์และวิธีการจิตวิทยาบำบัดสภาพจิตใจภายในของผู้ป่วยเท่านั้น ผู้ป่วยจึงจะสามารถกระทำตัวเหมือนคนปกติทั่วไปได้ ดังตัวอย่างที่ปรากฏในเรื่องหลังคาแดง ตัวละครผู้ป่วยจิตเวช แสดงออกถึงความบ้าของตนเองได้อย่างชัดเจน เช่น ตัวละคร “ต้อย” ชอบพูดคุยกับกระเป๋ายูเอสมือ หากมองในความเป็นจริง คนปกติทั่วไปจะไม่สามารถสนทนากับสิ่งที่ไม่มีชีวิตได้ บทสนทนาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีผู้พูดและผู้ฟังในขณะเดียวกัน ตัวอย่างที่ 2 ตัวละครคนบ้าในภาพยนตร์เรื่องไข้ฟัก กล่าวคือ “สมทรง” ตัวละครคนบ้าผู้หญิงที่มีสติปัญญาขาด ๆ เกิน ๆ ที่มีการตอบโต้คนปกติทั่วไปด้วยการเปิดกระโปรงต่อหน้าพระสงฆ์และชาวบ้าน ภายในบริเวณวัดซึ่งถือเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความเชื่อและที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของชาวบ้าน การที่สมทรงเปิดกระโปรงนั้นเป็นเพียงลักษณะการกระทำที่อยากตอบโต้คนปกติเท่านั้น ซึ่งตัวละครสมทรงนี้มีสถานะในสังคมเป็นแค่คนบ้า คนปกติทั่วไปจึงตัดสินว่าเธอทำอะไรผิดแปลกไปจากคนปกติทั่วไป

2. คนบ้ากับมิติทางเพศ

การนำเสนอภาพยนตร์เกี่ยวกับคนบ้าจำนวน 3 เรื่อง คือเรื่องหลังคาแดง เรื่องไข้ฟัก เรื่องไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ 2 ได้มีการนำเสนอคนบ้าที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย โดยมีการแสดงออกทางลักษณะและพฤติกรรมที่แตกต่างกันจากเพศของคนบ้า กล่าวคือคนบ้าที่เป็นเพศหญิงมีการนำเสนอวิถีชีวิตบทบาทการรับรู้ความชอบเหมือนกับเพศหญิงทั่วไปที่ปรากฏในสังคม ส่วนการนำเสนอคนบ้าเพศชายมีการแสดงให้เห็นถึงบทบาททางสังคมที่ได้ตั้งไว้กับเพศชายอย่างคนปกติทั่วไป ดังต่อไปนี้ คนบ้าที่เป็นเพศหญิง มีการนำเสนอตัวละครคนบ้าที่เป็นเพศหญิงปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่เรื่องหลังคาแดง และไข้ฟัก โดยภาพยนตร์มีการนำเสนอความรู้สึกนึกคิดของคนบ้าเพศหญิงผ่านการแสดงออกทางอารมณ์และกายภาพภายนอก ดังตัวอย่างเรื่องไข้ฟัก มีการนำเสนอตัวละครคนบ้าที่เป็นเพศหญิงคือ สมทรง ภาพยนตร์นำเสนอให้เห็นถึงบทบาทของความเป็นผู้หญิงในตัวสมทรงคือ การที่ลุ่มหลงสมทรงมาดูแลในฐานะเมีย ทำให้ชาวบ้านมีมุมมองในด้านการกดขี่คนบ้าเพิ่มขึ้น เนื่องจากลุ่มหลงเป็นผู้ชายที่แก่แล้ว ชำร่วยสมทรงยังมีสถานะทางสังคมว่าเป็นคนบ้า จึงเป็นเหตุทำให้ชาวบ้านรังเกียจสมทรงมากกว่าเดิม ทั้งนี้ยังปรากฏการเหยียดเพศหญิงในตัวละครสมทรงดังต่อไปนี้

...ขนาดชาวบ้านเกลียดกันทั้งตำบลนะ มันยังไม่ยอมจัดการกับอีบ้านั้นเลย...

...เค้าว่ากันว่าคนบ้านนั้นทำอย่างว่าเก่ง ไอ้ฟักคงจะติดใจ เลิกไม่ได้เลยละ...

จากบทสนทนาข้างต้นเป็นการสนทนาของกลุ่มชาวบ้านขณะที่นิพนธ์หาสมทรงในทางไม่ดี กล่าวคือ คนบ้านเป็นบุคคลที่สังคมไม่ให้การยอมรับอยู่แล้วในเบื้องต้น การที่คนบ้านสร้างความเดือดร้อนเป็นผลทำให้ คนบ้านยิ่งถูกกดดันจากสังคมและถูกกีดกันออกจากสังคมจากผู้คนที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและบางคนที่ ตอบรับตามกระแสสังคมนั้น ดังข้อความข้างต้นเป็นการพูดกดดันคนบ้านที่เป็นเพศหญิงไปในทางที่ เสื่อมเสียเชิง ชู้สาว แม้ว่าเรื่องที่พูดถึงนั้นจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่ก็ตาม ซึ่งคนส่วนมากมักจะเชื่อในด้านลบมากกว่าที่จะให้ คุณค่าแก่คนบ้าน ประการที่สอง คนบ้านที่เป็นเพศชาย มีการนำเสนอตัวละครคนบ้านที่เป็นเพศชาย ปรากฏใน ภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่เรื่องหลังคาแดง และไทบ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2 ภาพยนตร์มีการนำเสนอ ความรู้สึกนึกคิดของคนบ้านเพศชายผ่านการแสดงออกทางอารมณ์ ความต้องการ และลักษณะกายภาพ ภายนอก ดังตัวอย่างเช่นเรื่องหลังคาแดง มีการนำเสนอตัวละครคนบ้านที่เป็นเพศชายที่มีลักษณะอาการ ผิดปกติออกไปจากเดิมในตัวละครโดยของคนที่บ้านที่มีลักษณะอาการแปลกประหลาดจากความหวาดระแวงกลัว ว่าทรัพย์สินที่ตนได้หามาจากความยากลำบากนั้นจะมีผู้มาปล้นไปจนหมด ทำให้เขาต้องคอยพยายามปลอมตัว และหลบซ่อนไม่ให้ใครจำได้แม้กระทั่งคนในครอบครัว สะท้อนให้เห็นว่า เพศชายมีบทบาทสำคัญในการสร้าง รายได้และต้องเป็นผู้นำของครอบครัว ซึ่งเป็นภาพที่ปรากฏขึ้นจริงจากสังคมคือการมีผู้ชายเป็นหัวหน้า ครอบครัวยิ่งจะพาครอบครัวไปสู่สิ่งที่ดี แต่ทว่าหากบุคคลนั้นได้กลายเป็นคนบ้านก็จะหมดอำนาจในการเป็นผู้นำ และถูกกีดกันจากสังคม

การนำเสนอคนบ้านผ่านมิติทางเพศหญิงและเพศชายเป็นการนำเสนอให้เห็นว่า ความบ้านนั้นสามารถ เกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศในสังคม สังคมมีความความคาดหวังในตัวบุคคลในแต่ละเพศกล่าวคือ หากเป็นเพศ หญิงก็จะมีบทบาทหน้าที่มารองรับความเป็นหญิงตั้งแต่เกิดเช่น บทบาทในความเป็นลูกผู้หญิงคือ ต้องรักษาวล สกวนตัว บทบาทความเป็นแม่ ทำงานบ้านและรักษาเนื้อตัวให้เป็นที่ยอมรับของสามี ผู้ชายก็จะมีบทบาทหน้าที่ใน ส่วนของตนตั้งแต่เกิดเช่นเดียวกันเช่น การเป็นผู้สืบทอดของตระกูล การเป็นผู้นำครอบครัว มีลักษณะท่าทางที่ สมบูรณ์แข็งแรงปกป้องผู้อื่นได้ หากบุคคลไม่ได้ปฏิบัติตามหรือมีคุณสมบัติทางบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ก็จะ กลายเป็นคนบกพร่องทางหน้าที่ ยิ่งไปกว่านั้นหากบุคคลที่เป็นทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการแสดงออกที่ ผิดปกติจากคนทั่วไปเขาก็จะถูกกดดันจากคนในสังคมเพิ่มมากขึ้น เช่น การรังเกียจ การพยายามกีดกันออก จากพื้นที่ทางสังคม ถูกตัดสินโดยผู้คนในสังคมว่าเป็นผู้ที่ไร้ซึ่งความเป็นมนุษย์ และเกิดความไม่เท่าเทียมกัน ระหว่างคนในสังคมเดียวกันไปในที่สุด

3. การกีดกัน “คนบ้าน” ออกจากสังคม

ภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอเรื่องราวของมนุษย์กลุ่มหนึ่ง ที่เรียกว่า “คนบ้าน” เป็นกลุ่มคนที่ถูกแบ่งแยก ออกจากสังคมไปโดยสิ้นเชิง เช่น การถูกแบ่งแยกออกจากครอบครัวเพราะถือว่าบุคคลนั้นมีความผิดปกติและ ไม่สามารถอยู่ร่วมหรือทำกิจกรรมได้อย่างปกติเหมือนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวของตนเอง ซึ่งมีการ แบ่งแยกโดยการนำไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลจิตเวชจนกว่าจะสามารถปรับเปลี่ยนลักษณะพฤติกรรมของตนให้ เป็นอย่างคนปกติ จึงจะเป็นที่ยอมรับของคนปกติทั่วไปอีกครั้ง จากการศึกษาที่มีการนำเสนอการแบ่งแยกคือ การกีดกันจากครอบครัว การนำเสนอ “คนบ้าน” เกิดการแบ่งแยกบุคคลออกจากครอบครัวปรากฏใน ภาพยนตร์เรื่องหลังคาแดง ตัวอย่างเช่น ตัวละคร “ซ้อเล็ก” เธอมีลักษณะอาการสติแตกไม่อยู่กับร่องกับรอย เนื่องจากได้รับแรงกดดันจากครอบครัว เรื่องการให้กำเนิดเพศลูกกับสามีคนจีน เธอตั้งความคาดหวังและ พยายามจะมีลูกที่เป็นเพศชายให้กับครอบครัวแต่ก็ผิดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้เธอกลายเป็นคนสติไม่ดีใน ที่สุด ดังข้อความว่า

...ไม่รู้อะไรจะทำยังไง ออกมา 8-9 คน เป็นผู้หญิงหมด ท้องที่ไร้อ้วก็ไปไหว้เจ้าทุกที่ ไปไหว้เป็น 10 ที่มีลูกผู้ชายไม่สาย อ้วถึงต้องมากลายเป็นคนที่อยู่บนสวรรค์นี้ อย่าตีอ้วเลย ๆ ...

จากข้อความข้างต้นทำให้เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ข้อเล็กกลายเป็นคนสติไม่คืนนั้นเกิดจากความคาดหวังอย่างสูงจากครอบครัวที่เป็นเชื้อสายจีน ซึ่งครอบครัวคนจีนนั้นมักจะนิยมชมชอบลูกที่เป็นเพศชายมากกว่าลูกที่เป็นเพศหญิงตามความคิดความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ กล่าวคือลูกชายคือผู้ที่เลี้ยงพ่อแม่ ลูกชายคือผู้สืบทอดตระกูล และเพศชายเป็นกำลังสำคัญในการดูแลและเป็นผู้นำของครอบครัว ดังนั้นการที่ข้อเล็กมีลูกเพศชายให้แก่ตระกูลไม่ได้ จึงทำให้ข้อเล็กกลายเป็นคนที่ยอมรับจากคนในครอบครัว ซึ่งเดิมทีนั้นข้อเล็กถูกมองว่าเป็นคนปกติทั่วไปที่สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนในครอบครัวได้เมื่อเธอได้รับแรงกดดันในเรื่องการให้กำเนิดเพศลูกนั้นก็ทำให้นั่นกลายเป็นคนบ้าและถูกกีดกันออกจากครอบครัวโดยการนำตัวมารักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช หรือมองในอีกแง่หนึ่งคือการกีดกันคนบ้ากับความเป็นเพศหญิงในสังคมว่ามีคุณค่าเป็นแค่เพียงที่ผลิตลูกเพศชายให้แก่ครอบครัว ซึ่งการนำเสนอตัวละครข้างต้นเป็นการมองข้ามคุณค่าความเป็นมนุษย์จากมนุษย์ด้วยกันเอง และนำเสนอการกีดกันจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งภาพยนตร์มีการนำเสนอ “คนบ้า” ผ่านตัวละครที่ถูกแบ่งแยกและกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อนด้วยกันเอง ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง **หลังคาแดงและเรื่องไต่บ้าน... เดอะซีรีส์ภาค 2** ดังในภาพยนตร์เรื่อง **ไต่บ้าน... เดอะซีรีส์ภาค 2** พบว่าตัวละครโรเบิร์ตถูกกีดกันจากกลุ่มเพื่อนเนื่องจากโรเบิร์ตได้กลายเป็นภาระของกลุ่มเพื่อนในทุกด้าน ทั้งการดูแลและคอยแก้ไขปัญหาก็โรเบิร์ตกระทำอย่างเช่น การปล่อยหนักกลางถนนหมู่บ้าน กลุ่มเพื่อนจึงหมดความอดทนและนำตัวโรเบิร์ตไปทิ้งที่วัด ซึ่งเป็นการนำเสนอให้เห็นว่าคนบ้าคือภาระของกลุ่มเพื่อน เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาค้นต้นที่ต้องการกีดกันคนบ้าออกจากชีวิต เนื่องจากภาพยนตร์ต้องการนำเสนอว่าคนบ้าเป็นภาระแก่กลุ่มเพื่อนหรือคนรอบข้างอย่างมาก และการนำตัวคนบ้าไปปล่อยทิ้งนั้นเป็นการตัดสินใจว่าคนบ้าไม่ควรอยู่ร่วมกับคนปกติเพราะมักจะสร้างแต่ปัญหามาสู่กลุ่มคนที่อยู่รอบข้างหมายถึงกลุ่มคนปกติในสังคมนั้นเอง การกีดกันตัวละคร โรเบิร์ตจากกลุ่มเพื่อนก็เป็นการสื่อให้เห็นว่า คนบ้าเป็นสิ่งที่คนในสังคมไม่ให้การยอมรับอยู่ใกล้หรือเข้าใกล้คบหาเกี่ยวข้องกับ เพราะคนบ้าถูกมองว่าเป็นปัญหาที่ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อคนทั่วไปในสังคม ทั้งนี้ยังปรากฏการกีดกันจากชุมชน การแบ่งแยก “คนบ้า” ออกจากชุมชนถือว่าเป็นการแบ่งแยกตามลักษณะโครงสร้างของสังคมอีกชั้นหนึ่งที่นอกจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน แต่ยังมีอีกโครงสร้างที่เป็นตัวกลางสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตัวละครโดยตรง กล่าวคือ ชุมชนเป็นอำนาจอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมโดยชุมชนนั้นเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินลงโทษบุคคล ทั้งนี้ยังสร้างมุมมองในทางลบให้กับคนบ้า จนทำให้คนบ้ากลายเป็นเพียงส่วนประกอบของสังคมที่มีความแตกต่างจากคนปกติทั่วไปในชุมชน และเป็นผลทำให้คนบ้าถูกกีดกันจากสังคมในระดับชุมชนนั่นเอง ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง **ไอ้ฟักและไต่บ้าน... เดอะซีรีส์ภาค 2**

ตัวอย่างเช่นเรื่อง **ไอ้ฟัก** ปรากฏในตัวละครสมทรงหญิงสาวที่มีลักษณะอาการบ้า มักสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนในหมู่บ้านจึงถูกขับไล่ออกจากพื้นที่ชุมชนเพราะเชื่อว่าจะทำให้ชุมชนมีแต่ความสงบสุข แสดงให้เห็นว่า “คนบ้า” มักเป็นบุคคลที่สร้างปัญหาให้แก่ผู้คนในชุมชนทั่วไป ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากการที่มีคนบ้าเป็นสมาชิกอยู่ร่วมในชุมชนด้วย วิธีการรับมือของคนปกติมักจะแก้ปัญหาโดยการขับไล่คนบ้าให้ออกห่างจากพวกเขาซึ่งเป็นวิธีการกีดกันคนบ้าออกจากกลุ่มคนปกติขั้นต้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพราะในความเป็นจริงของสังคมนั้นไม่สามารถกีดกันคนบ้าออกจากพื้นที่ทางสังคมได้ทั้งหมด ดังนั้นคนปกติจึงยังสามารถพบเห็นคนบ้าได้ทั่วไปในสังคม

4. ทศนคติที่มีต่อ “คนบ้า”

ทศนคติโดยทั่วไปของคนปกติที่มีต่อความบ้าปรากฏในตัวละครของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประการ คือ “คนบ้า” ในฐานะที่เป็นผู้ป่วย “คนบ้า” เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ “คนบ้า” ในฐานะ

เพื่อนมนุษย์ และ “คนบ้า” ในฐานะคนรัก ซึ่งทัศนะของคนปกติดังกล่าวนั้นมีผลต่อ “คนบ้า” เป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการดำรงชีวิตและการถูกบุคคลที่มีอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัติต่อคนบ้าทั้งการลงโทษ การตัดสินว่าคนบ้าเป็นคนไม่ดี และหากมองในมุมของความเท่าเทียมกัน ในสังคมก็จะมียุทธศาสตร์ที่มองคนบ้าในฐานะมนุษย์ด้วยกันและคนบ้าเป็นคนที่มีความเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไปในสังคม “คนบ้า” ในฐานะผู้ป่วย ภาพยนตร์มีการนำเสนอมุมมองของตัวละครที่เป็นคนปกติที่มีต่อตัวละครคนบ้า ซึ่งถือว่าเป็นผู้ป่วยเป็นโรคทางจิตเวช และคนบ้าเสียสติ ปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องหลังคาแดง และไต้หวัน...เดอะซีรีส์ ภาค 2 ตัวอย่างเช่น เรื่องหลังคาแดงให้ภาพแทนของตัวละครเจ้าหน้าที่รักษาคนป่วยและญาติของผู้ป่วยโดยคนทั้งสองกลุ่มได้มีบทบาทและมีอิทธิพลในการตัดสินใจความเป็นมนุษย์ของตัวละครคนบ้าเป็นอย่างมาก เช่น การที่ญาติตัดสินใจพาคนบ้ามารักษาอาการป่วยที่โรงพยาบาลจิตเวช ในขณะที่เดียวกันคนบ้าก็ไม่มีสิทธิเลือกว่าตนอยากเข้ารับการรักษาหรือไม่ ล้วนถูกบังคับนำตัวมาส่งทั้งไว้ที่โรงพยาบาลเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อคนบ้า กล่าวคือเมื่อบุคคลนั้นมีลักษณะอาการที่ผิดปกติ เช่น พุดคุยคนเดียว หรือมีอาการหวาดกลัวระแวงอยู่ตลอดเวลา บุคคลนั้นก็จะถูกตัดสินในขั้นต้นว่าเขาเป็นคนบ้า ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในชีวิตของคนบ้านั้นก็จะกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ การนำเสนอตัวละครคนบ้าในฐานะผู้ป่วยเป็นการสะท้อนความจริงของสังคมในปัจจุบันคือ กลุ่มคนบ้าที่ปรากฏในสังคมจะถูกตัดสินว่าเป็นผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยทางจิตใจและมักแสดงออกความเจ็บป่วยนั้นผ่านลักษณะพฤติกรรมในแต่ละรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละรายคนบ้าเป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษาและบำบัดด้วยวิธีการต่างๆ โดยบางรายอาจใช้ระยะเวลายาวนานหรือไม่สามารถกำหนดควบคุมได้ว่าบุคคลจะสามารถหายป่วยจากโรคทางจิตเวชได้อย่างแน่ชัดหรือไม่ หากแต่เป็นการเปรียบเทียบลักษณะพฤติกรรมของคนบ้าโดยใช้รูปแบบทั้งลักษณะที่เป็นปกติและผิดปกติไว้เพื่อรองรับการบำบัดรักษาและตัดสินว่าคนบ้ากลายเป็นคนปกติที่สามารถออกไปใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข

ประการต่อมา “คนบ้า” เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ภาพยนตร์มีการนำเสนอมุมมองต่อ “คนบ้า” ผ่านตัวละครในภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง คือ ภาพยนตร์เรื่องหลังคาแดง, ไอ้ฟัก และไต้หวัน...เดอะซีรีส์ ภาค 2 ในภาพยนตร์เรื่องหลังคาแดง ดังตัวอย่างปรากฏในตอน “โหมศรี” แสดงอาการรังเกียจต่อผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวช คือ ไม่กล้าเดินเข้าไปใกล้กับผู้ป่วย รวบรวมว่าหากเข้าไปใกล้แล้วจะติดเชื้อโรคบ้า ซึ่งในความเป็นจริง “ความบ้า” มิใช่โรคติดต่อแต่อย่างใด ตามที่ภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอภาพลักษณ์ว่า “ความบ้า” เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ หากแต่เป็นเพียงการคิดไปเองและมีลักษณะเกินจริงของตัวละคร ทั้งนี้เป็นการสะท้อนความเป็นจริงของคนปกติบางกลุ่มในสังคมที่พยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้าใกล้คนบ้าเพราะกลัวว่าคนบ้าจะทำร้ายหรือก่อให้เกิดความอันตรายกับคนที่เข้าไปใกล้พวกเขา

ในภาพยนตร์เรื่องไต้หวัน...เดอะซีรีส์ 2 มีการนำเสนอ “ความบ้า” ที่ถูกรังเกียจจากตัวละครคือ “โรเบิร์ต” ถูกชาวบ้านรังเกียจเพราะมีพฤติกรรมชอบสร้างความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน ทั้งนี้ยังปรากฏความรังเกียจที่มีต่อ “ความบ้า” ของ “โรเบิร์ต” ในกลุ่มเพื่อนของเขา ดังที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

“โอ้ยซีเตียด”

“บ๊โหวดดอก ให้นานาเก็บซีเก็บเยียว”

“มีแต่กูเก็บ บ่เอาหน้าแล้ว ซีเตียด”

จากข้อความข้างต้นเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า “ความบ้า” ในตัวละครโรเบิร์ต กลายเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจและไม่เป็นที่ต้องการให้อยู่รวมกลุ่มกับหมู่เพื่อนด้วยกันอีกต่อไปเพราะความบ้าในที่นี้ถูกนำเสนอในภาพของการเป็นภาระหน้าที่รับผิดชอบต่อกลุ่มเพื่อนที่ต้องมารองรับพฤติกรรมที่แปลกประหลาดของตัวละคร “โรเบิร์ต” ได้กระทำ

มีการรับผิด ๕๐๖๘๐

การนำเสนอพฤติกรรมของตัวละครในภาพยนตร์ถึงแง่มุมจากคนปกติที่มีมุมมองคนบ้าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจนั้น เป็นการกดทับคนบ้าอีกครั้งจากการกระทำระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองภายในเรื่องยังเป็นการสะท้อนให้ถึงสภาพความเป็นจริงในสังคม กล่าวคือคนปกติทั่วไปมักจะมีมุมมองต่อคนบ้าว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจจริง ๆ ซึ่งยังไม่มีเหตุผลหรือข้อกังขาใด ๆ มารองรับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการให้ภาพแทนว่า คนที่เป็นบ้า นั้นเป็นสิ่งหนึ่งที่เกิดภายในสังคม เมื่อสถานะจากคนปกติเปลี่ยนไปเป็นคนบ้าจากการตัดสินใจโดยอำนาจทางการแพทย์หรือแรงกดดันทางสังคม สิ่งที่เป็นตัวแปรตามสถานะของคนบ้า นั่นก็คือ สิทธิและเสรีภาพของเขาจะหมดไป สังคมจะเลือกเก็บเฉพาะบุคคลที่มีลักษณะอาการปกติตามกรอบที่สังคมได้สร้างขึ้นมาในทุกยุคสมัย

ประการต่อมา “คนบ้า” ในฐานะเพื่อนมนุษย์ ภาพยนตร์มีการนำเสนอ “คนบ้า” โดยนำเสนอตัวละครที่มอง “คนบ้า” ว่าเป็นบุคคลที่ยังมีความสำคัญหรือยังมีคุณค่าเท่าเทียมกับตน ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันหรือในสังคมนั้นยังมีผู้คนที่เห็นความสำคัญของผู้ที่ที่มีลักษณะอาการบ้าอยู่ ถึงแม้จะปรากฏเพียงส่วนน้อย กล่าวคือ มีความสงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง และคอยให้ความช่วยเหลือบุคคลนั้น ๆ จากการโดนสังคมรอบข้างทำร้าย ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องคือ หลังคาแดง, ไอ้ฟัก และ โอบ้าน...เดอะซีรีส์ภาค 2 ตัวอย่างเช่น ในเรื่อง หลังคาแดง ได้มีการนำเสนอการมองคนบ้าในฐานะความเป็นเพื่อนมนุษย์ผ่านตัวละคร “ทองดี” ที่เป็นคนปกติ ได้นำเสนอเรื่องราวความคิดของตนไปยัง “คนบ้า” โดยมองอย่างคนบ้าในลักษณะที่ เข้าใจถึงสาเหตุ ที่ทำให้บุคคลนั้นกลายมาเป็นคนบ้า และมุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือคนบ้าในฐานะเพื่อนมนุษย์ จะจะสามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้อย่างไร ดังข้อความที่ปรากฏตอนทองดีสนทนากับเจ้าหน้าที่ว่า

“ก็คุณไม่ได้สนใจเขาจริง ๆ นี่ เนี่ย ๆ ๆ ก็เป็นอย่างนี้

แล้วพวกนั้นเขาจะแก้ไขปัญหาก็ไปเผชิญโลกภายนอกได้ยังงั้น”

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอมุมมองของ “ทองดี” ที่แสดงให้เห็นว่าเขาสามารถเข้าใจคนบ้าในฐานะมนุษย์โลกคนหนึ่งได้เป็นอย่างดี เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าในตัวละคร “คนบ้า” ซึ่งในความเป็นจริงทางสังคมไทยก็มีกลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่แสดงความสงสารต่อคนบ้า เป็นการสะท้อนถึงหลักความเชื่อของบุคคลในทางศาสนาของแต่ละสังคมนั้น ๆ ในเรื่องความมีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ เพราะถือว่าคนบ้ายังมีความเป็นมนุษย์และยังมีสิทธิและเสรีภาพในการที่จะได้รับการปฏิบัติหรือแนวทางการเยียวยา ลักษณะอาการ แสดงออกที่ผิดปกติให้กลับมาเป็นปกติ สามารถกลับมาดูแลชีวิตตัวเอง ได้อย่างคนทั่วไปในสังคม ซึ่งการนำเสนอการมองคนบ้าในฐานะเพื่อนมนุษย์เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยนั้นเป็นสังคมที่มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แม้ว่าบุคคลนั้นจะไม่ใช่นักวิชาการหรือมีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับคนบ้า แต่การให้ความช่วยเหลือก็เป็น การนำเสนอภาพทางสังคมในด้านดี ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อความเป็นอยู่ของประชาชน

ประการต่อมา “คนบ้า” ในฐานะคนรัก ภาพยนตร์มีการนำเสนอตัวละครที่มีมุมมองต่อคนบ้าในฐานะที่เป็นคนรัก กล่าวคือมีตัวละครที่แสดงออกต่อคนบ้าในฐานะคนรัก ซึ่งเป็นลักษณะการปฏิบัติตามแบบเดียวกันกับที่คนปกติทั่วไปมีความรู้สึกรักใคร่ชอบพอกและหวังดีต่อกัน ปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง หลังคาแดง และ ไอ้ฟัก ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง หลังคาแดง มีตัวละครคนปกติที่มีความรักต่อคนบ้า นั่นก็คือตัวละครทองดี ที่คนปกติ ซึ่งเกิดอาการตกหลุมรัก ตัวละครคนบ้าอย่างอาลัย ภาพยนตร์มีการนำเสนอความรักระหว่างหนุ่มสาวภายในโรงพยาบาลจิตเวชตามแบบอย่างที่คนปกติทั่วไปที่มีความรัก ความห่วงใย และหวังดีต่อผู้ที่ตนรักอย่างจริงใจ ดังที่ปรากฏในตอนทองดีพยายามให้กำลังใจอาลัย

“อาลัยลองไว้ใจผมสักครั้งนะ อาลัยฟังผม ฟังผมสิ ฟังนะ

ที่มันผ่านไปแล้ว ให้มันผ่านไป

แล้วอย่าไปคิดถึงมันอีกนะ แล้วเรามาเริ่มต้นกันใหม่ที่บ้านริมน้ำของเราไง”

พัฒนา ความสัมพันธ์
หัวใจ ตามกรอบของสังคม

จากบทสนทนาข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ความรักที่เกิดขึ้นระหว่างคนปกติและคนบ้ามีลักษณะเหมือนกันกับคนปกติทั่วไปกล่าวคือ มีการให้กำลังใจ และวางอนาคตร่วมกันได้ตามแบบคู่รักทั่วไปกับปฏิบัติพัฒนาความสัมพันธ์กันต่อไปในอนาคตที่จะอยู่ดูแลซึ่งกันและกันตามกรอบของสังคม เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกคน ทุกเพศและทุกวัยภายในสังคม กระทั่งเกิดขึ้นกับคนบ้าที่ถูกกีดกันออกจากพื้นที่ทางสังคม แต่เมื่อพิจารณาจากความเป็นจริง มักจะไม่มีปรากฏเรื่องราวความรักระหว่างคนบ้ากับคนปกติ เพราะคนปกติส่วนใหญ่มองว่าคนบ้าไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความรู้สึกที่สามารถรับรู้ความรักหรือควบคุมความคิดของตนให้อยู่กับปัจจุบันได้อย่างที่คนปกติและไม่ให้การยอมรับในทางสังคมเป็นอย่างยิ่ง หากคนปกติที่รักกับคนบ้าก็อาจจะถูกคนในสังคมมองว่าเป็นคนที่มีความผิดปกติทางความคิดหรืออาจจะกลายเป็นคนบ้าตามคนรักไปในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องไอ้ฟัก มีตัวละครคนปกติที่มองคนบ้าในฐานะคนรัก คือตัวละครลุงฟูที่แสดงออกถึงความรักที่มีต่อตัวละครคนบ้าสมทรง แต่ทั้งนี้ยังเป็นการนำเสนอที่กดทับคนบ้าอีกครั้ง เนื่องจากลุงฟูเป็นชายที่สูงอายุแล้ว ต่างจากสมทรงที่ยังอยู่ในวัยสาวจึงถูกมองในลักษณะช่วยแก่บ้างถามกล่าวคือ สังคมมีบรรทัดฐานกรอบทางความรักขึ้นมาในเรื่องอายุของคู่รักที่ควรจะคบหาบุคคลที่มีอายุไม่ต่างกันมากจึงจะเหมาะสมต่อการครองรักกัน และช่วยกันสร้างฐานะสร้างครอบครัว แต่ในทางกลับกันภาพยนตร์ได้นำเสนอภาพตัวละครลุงฟูชายแก่ที่ได้ดูแลสมทรงเป็นอย่างดีไม่ได้คิดร้ายต่อสมทรง ดังบทสนทนาต่อไปนี้

...นางอาจจะมီးอะไรแปลก ๆ แต่นางก็ไม่ใช่อันตรายหรอก...

...เหมือนเทวดาส่งนางมาให้...

บทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคนปกติที่มองคนบ้าในฐานะคนรักได้นั้นสามารถยอมรับสถานะและพฤติกรรมการแสดงออกของคนบ้า ซึ่งย้อนแย้งกับความคิดของบุคคลทั่วไปที่มองว่าคนบ้าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและไร้ค่าของสังคม การแสดงออกของตัวละครที่เห็นคุณค่าของคนบ้าซึ่งนำไปเปรียบกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นสะท้อนให้เห็นว่าหากคนปกติทั่วไปเลือกมองคนบ้าในทางที่ดีขึ้นบ้างก็เป็นบุคคลที่มีคุณค่าในตัวเองเช่นเดียวกันกับที่มนุษย์คนอื่นได้รับและเป็นคนที่มีความค่าทางจิตใจต่อคู่รักของตนจากฝ่าฝืนกรอบทางวัฒนธรรมที่สร้างไว้ว่าหญิงที่ดีควรคู่กับชายที่ดี

จากการนำเสนอมุมมองของคนปกติที่มีต่อคนบ้าในฐานะคนรักนั้นเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกคน ทุกเพศและทุกวัยภายในสังคม กระทั่งเกิดขึ้นกับคนบ้าบุคคลที่ถูกสังคมมองว่าเป็นสิ่งที่ควรกีดกันออกจากพื้นที่ทางสังคม แต่เมื่อพิจารณาจากความเป็นจริงของสังคมก็มักจะไม่มีการปรากฏเรื่องราวความรักระหว่างคนบ้ากับคนปกติเพราะคนปกติส่วนใหญ่มองว่าคนบ้าไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความรู้สึกที่สามารถรับรู้ความรักหรือควบคุมความคิดของตนให้อยู่กับปัจจุบันได้อย่างที่คนปกติมีและไม่ให้การยอมรับในทางสังคมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหากคนปกติที่รักกับคนบ้าก็อาจจะถูกคนในสังคมมองว่าเป็นคนที่มีความผิดปกติทางความคิดหรืออาจจะกลายเป็นคนบ้าตามคนรักไปในที่สุดเนื่องจากฝ่าฝืนกรอบทางวัฒนธรรมที่สร้างไว้ว่าหญิงที่ดีควรคู่กับชายที่ดี

อภิปรายผล

ภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่องนี้นำเสนอตัวละคร “คนบ้า” เป็นตัวละครหลัก กล่าวคือ หลังคาแดงเป็นเรื่องราวของคนบ้าที่มีสถานภาพทางสังคมเป็นผู้ป่วย โดยต้องเข้ารับการรักษาจากจิตแพทย์ ไอ้ฟักนำเสนอตัวละคร “คนบ้า” ผู้หญิง ซึ่งถูกกดทอนคุณค่าของตัวเองจากคนในชุมชน ส่วนไต่บ้าน...เดอะซีรีส์ ภาค 2 นำเสนอตัวละคร “คนบ้า” ผู้ชายที่มีปมทางจิตใจ ทำให้เขากลายเป็นคนบ้าประจำหมู่บ้าน โดยมีนำเสนอในลักษณะที่เป็นภาระของผู้อื่น ตัวละคร “คนบ้า” ในภาพยนตร์ไทย หลังคาแดง, ไอ้ฟัก และ ไต่บ้าน...เดอะ

ชีร์สภาค 2 นั้นมีหลายรูปแบบได้แก่ การนำเสนอการกีดกันบ้าออกจากสังคม ซึ่งมีการกีดกันในหลายระดับ ทั้งกีดกันจากครอบครัว การกีดกันจากกลุ่มเพื่อน รวมไปถึงการกีดกันจากชุมชน เป็นภาพสะท้อนที่เกิดขึ้นกับ ตัวคนบ้าในสังคมที่มักจะถูกกีดกันออกจากกลุ่มคนที่เรียกว่าตนนั้นปกติ ยังเป็นปัญหาสำคัญของสังคมที่มักใช้อำนาจตัดสินผู้อื่นในด้านการใช้สิทธิและผลประโยชน์ เช่น หากบุคคลกลายเป็นคนทุพพลภาพก็จะหมายถึง บุคคลนั้นไร้ซึ่งความสามารถในการทำงานใด ๆ และไร้ซึ่งความสามารถในการปกครองหรือครอบครองทรัพย์สินที่ตนพึงมี และยังมีการนำเสนอลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกของความบ้าทางการแสดงออก ทางการแต่งกาย การแสดงออกทางการกระทำหรือคำพูด ซึ่งเป็นลักษณะภายนอกที่คนปกติใช้ตัดสินว่าบุคคล นั้นเป็นคนบ้าทั้งที่ความเป็นจริงอาจเกิดจากความชอบ ที่คนปกติของคนปกติที่มีต่อคนบ้า ทั้งการมองคนบ้าใน ฐานะผู้ช่วย มองคนบ้าในฐานะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ มองคนบ้าในฐานะเพื่อนมนุษย์ มองคนบ้าในฐานะคนรัก เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงภายในสังคม เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของคนทั่วไปที่มีต่อคนบ้าและ นำเสนอมุมการโต้ตอบของคนบ้าภายใต้มายาคติของสังคมที่มีจารีตประเพณีเป็นที่ยึดถือ เมื่อคนบ้าได้ตอบด้วย วิธีที่ขัดต่อระบบของสังคมก็ยิ่งทำให้พวกเขาหมดความเพื่อนมนุษย์กับคนส่วนใหญ่ไปในที่สุด ทั้งนี้คนบ้ายังถือเป็นบุคคลที่ไม่มีสิทธิออกเสียงทางสังคม แม้ว่าภาพยนตร์นั้นเป็นสื่อนำเสนอให้เห็นถึงสถานะที่เกิดขึ้นต่อคนบ้า ว่าเขาได้รับบทลงโทษหรือความเห็นใจจากสังคมอย่างไร นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังมีการนำเสนอคนบ้าในมิติทาง เพศชายหญิงเช่นบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของคนบ้าเพศหญิงและการถูกกดทับทางเพศ บทบาทที่ เปลี่ยนแปลงไปของคนบ้าเพศชาย ซึ่งล้วนแต่เป็นกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ตั้งขึ้นมาในแต่ละยุคสมัยในสังคมมนุษย์ นั้นเอง

สรุปไม่พอ

การอุปโลกน
มาจะเรอ
ลำดับไป
ตามพลวัต
การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาพเสนอ “ความบ้า” ในภาพยนตร์ไทย ที่นำเสนอ “ความบ้า” ผ่านตัวละครในภาพยนตร์เท่านั้น โดยอาจศึกษาภาพเสนอ “ความบ้า” ที่นอกเหนือจากตัวละครในภาพยนตร์ เช่น จากนวนิยาย ละครโทรทัศน์ หรือในสื่อต่าง ๆ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยสามารถสำเร็จลงได้ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างมากมายจาก อาจารย์ ดร. จิราภรณ์ อัจฉริยะประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยที่คอยชี้แนะแนวทางและตรวจแก้ไขงานของผู้วิจัยจน สำเร็จได้ กราบพระคุณคุณแม่ คุณอาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยที่คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สั่งสอนผู้วิจัยมา โดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจ ตามงาน สู้ไปพร้อมกันจนวิจัยสำเร็จจุลวง ได้

เอกสารอ้างอิง (ตรวจสอบการเขียนเอกสารอ้างอิงใน
ทุกข้อ)

คีตา บุญยพานิช. (2558). มโนทัศน์การกีดกันความบ้าของมิเชล ฟูโกต์. ภาควิชาปรัชญาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจนใจ ปุณโณปถัมภ์. (2007). ความบ้าที่เป็นอาการของสังคมอเมริกันในนวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 20 โดย ศึกษาจาก เดอะซาวนด์แอนด์เดอะพิวรี ของวิลเลียม ฟอล์กเนอร์, แคทซ์-22 ของโจเซฟ เฮลเลอร์ และ วัน ฟลู โอเวอร์ เดอะคุคุส์ เนสต์ ของเคน คีซี. ภาควิชาอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันเพ็ญ บงกชสถิต. (ม.ป.ป). อารยธรรมตะวันตกกับพัฒนาการของปรัชญาตะวันตกตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๗-๑๘. หลักสูตรวิชาปรัชญาตะวันตกสาขาวชิราวุธ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กฤษณ์ จันทรทัต. (ม.ป.ป). บทความวิเคราะห์ มิแชล ฟูโกต์: ร่างกายได้บ่งการปฐมบทแห่งอำนาจในวิถีสมัยใหม่. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2561, จาก

<https://www.artsedcenter.com/index.php?lay=show&ac=article&ld=539325313Ntype=9>

ไทบ้านเดอะซีรีส์. (2561). สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2561, จาก

<https://www.beartai.com/lifestyle/movies/222864>

หลังคาแดง. (2561). สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561, จาก

<http://raremeat.blog/หลังคาแดง-1987/>

ไอ้ฟัก. (2553). ความจริง..คำพิพากษา..และไอ้ฟัก. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561, จาก

<http://prachatai.com/journal/2010/05/29823>